

اثربخشی طرح واره درمانی بر تعامل زناشویی و رضایت جنسی مراجعین به مراکز مشاوره خانواده

حکیمه رنجبر^۱

^۱ گروه روانشناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

چکیده

هدف از پژوهش حاضر تعیین میزان اثربخشی طرح واره درمانی بر تعامل زناشویی و رضایت جنسی مراجعین به مراکز مشاوره خانواده بود. روش این پژوهش، نیمه آزمایشی و از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه گواه است. جامعه آماری در این پژوهش کلیه زوجین مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر بوشهر در سال ۱۳۹۷ بودند. از بین مراکز مشاوره یک مرکز بصورت تصادفی انتخاب و ۴۰ نفر با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس در دو گروه آزمایشی و کنترل (در هر گروه ۲۰ نفر گروه آزمایش و ۲۰ نفر گروه کنترل) انتخاب شدند. بعد از انجام هماهنگی های لازم و انتخاب نمونه به تعداد آزمودنی های گروه آزمایشی و گروه کنترل برگه سؤال و پاسخ نامه آماده گردید و با اطمینان از محرمانه بودن اطلاعات، با تشریح کلی کار و توجیه افراد جهت شرکت در این آزمون و تحقیق، از آنها خواسته شد که نهایت همکاری را با پژوهشگر داشته و سپس به تعداد آنها که ۴۰ نفر بودند برگه سؤالات پیش آزمون تعامل زناشویی و رضایت جنسی توزیع گردید. پس از اتمام پیش آزمون مداخله طرح واره درمانی به گروه آزمایشی که شامل ۲۰ نفر هستند داده شد. در این پژوهش طی هشت مرحله مداخله طرح واره درمانی برگزار شد. ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه تعامل زناشویی و رضایت جنسی بود. نتایج پژوهش نشان دادند که طرح واره درمانی موجب افزایش تعامل زناشویی و رضایت جنسی مراجعین شده بود.

واژه های کلیدی: طرح واره درمانی - تعامل زناشویی - رضایت جنسی